

Sygn. akt III RC 611/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Nowosielska

Protokolantka : staż. Anna Zboch

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej Z. P. zastępowanej przez matkę P. P.

przeciwko K. D.

o alimenty

I . zasądza od pozwanego K. D. na rzecz małoletniej powódki Z. P., urodzonej (...) w E. alimenty w kwotach po 500 (słownie : pięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 stycznia 2018 roku, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki P. P., wraz z ustawowymi odsetkami , w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat;

II . nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu) kwotę 306 (trzystu sześciu) złotych, tytułem kosztów sądowych ;

III . wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygn. akt III RC 611/17

UZASADNIENIE

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania , P. P., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej Z. P., wniosła o zasądzenie od pozwanego K. D. na rzecz małoletniej Z. P. alimentów w kwotach po 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do jej rąk do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 stycznia 2018 roku .

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletnia Z. P., która urodziła się w dniu (...) , jest jej i pozwanego córką. Pozwany w dniu 01 marca 2017 roku opuścił rodzinę, od tego czasu nie łoży na utrzymanie córki. Poinformowała, że pozwany nie interesuje się losem córki od dnia jej narodzin, nie utrzymuje kontaktów z dzieckiem i z nią. P. P. nie pracuje i nie uzyskuje żadnych dochodów, ponosi wydatki mieszkaniowe w kwocie 500 zł miesięczne , zaś miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki określiła na kwotę po około 700 zł . Wskazała, że nie ma wiedzy odnośnie zatrudnienia oraz wysokości wynagrodzenia ojca małoletniej.

Z uwagi na brak skutecznego doręczenia pozwanemu korespondencji oraz nie ustalenia innego niż adres zameldowania miejsca zamieszkania pozwanego , zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 23 lutego 2018 roku ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, zameldowanego w S. przy ulicy (...), gmina T., kuratora w osobie pracownika Sądu Rejonowego w Elblągu M. B..

Pismem z dnia 06 kwietnia 2018 roku pozwany poinformował, że w/w adres zameldowania jest też jego adresem zamieszkania. Jednocześnie wskazał, iż z uwagi na charakter pracy (kierowca zawodowy) przebywa w S. kilka dni w miesiącu .

Na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2018 roku kurator procesowy dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wskazał, iż telefonicznie kontaktowano się z pozwanym , który wiedział o terminie rozprawy i wnosił o rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność , co skutkowało zwolnieniem kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego .

K. D. nie odniósł się do treści żądania .

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia Z. P. urodziła się dnia (...) w E. ze związku nieformalnego P. P. i K. D.. Rodzice razem zamieszkiwali w S. w okresie ciąży do marca 2017 roku, po czym rozstali się. P. P. z uwagi na zagrożoną ciążę wróciła do Polski, zamieszkała razem z rodzicami w E.. Po miesiącu, tj. w kwietniu 2017 roku, pozwany powrócił do kraju i nie utrzymywał kontaktu z matką dziecka, a po urodzeniu także z córką Z. I..

Pozwany posiada syna I. D., urodzonego dnia (...) ze związku z inną kobietą . W czasie wspólnego zamieszkiwania stron dobrowolnie łożył na niego kwoty po 500 zł miesięcznie.

P. P. ma 25 lat, wykształcenie wyższe o kierunku ekonomika menedżerska. Nie pracuje. Otrzymuje zasiłek macierzyński w kwocie 1.000 zł miesięcznie. Według zeznania PIT-37 za 2015 rok uzyskała dochód w tym roku z działalności wykonywanej osobiście (w tym umowy o dzieło i zlecenia) w kwocie 2.000 zł, a w 2016 roku z tego samego źródła - w kwocie 3.218,16 zł, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne - w kwocie 3.127,35 zł.

P. P. mieszka razem z córką u rodziców, u których zamieszkuje także jej 24 letni studiujący brat . Dziadkowie macierzyści małoletniej pracują zawodowo . Opłaty mieszkaniowe , łącznie z mediami , wynoszą kwoty po około 550 zł średnio miesięcznie . Małoletnia Z. I. ma ukończone 7 miesięcy. Pozostaje pod opieką matki. Nie choruje przewlekłe. Od miesiąca na wysypkę, jest diagnozowana z tego powodu. Miesięczne utrzymanie małoletniej powódki w marcu 2018 roku jej matka określiła na kwotę 1.370 zł, w tym dwie wizyty lekarskie odpłatne oraz koszt leków z uwagi na wysypkę dziecka, za każdym razem po 300 zł. Przeciętne miesięczne koszty utrzymania córki jej matka określiła na kwoty po około 1.000 zł . Na powyższą kwotę składają się wydatki na: pieluchy, odzież, mleko modyfikowane, środki pielęgnacyjne.

Z kolei K. D. ma 24 lata. Mieszka w S. w dwupokojowym lokalu stanowiącym własność jego rodziców razem z synem I. i jego matką A. Z. (2) . Pracuje jako kierowca zawodowy poza granicami kraju. Jeździ busem towarowym na trasach zagranicznych. Według zeznania PIT-37 za 2015 rok uzyskał dochód ze stosunku pracy w kwocie 36.409,62 zł, a po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne - w kwocie 31.328,91 zł, co stanowi kwotę 2.610,74 zł miesięcznie. Natomiast w kolejnym roku podatkowym, tj. w 2016, uzyskał dochód ze stosunku pracy w kwocie 23.873,96 zł, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne - w kwocie 20.552,70 zł, co stanowi kwotę 1.712,72 zł miesięcznie .

Ojciec małoletniej Z. I. dotychczas nie widział córki. Nie interesuje się nią. Na święta przekazał przelewem bankowym jednorazowo prezent dla dziewczynki w formie środków pieniężnych w kwocie 150 zł , poza tym do grudnia 2017 roku – po interwencjach matki powódki – przekazał na jej utrzymanie kwoty po 500 złotych miesięcznie .

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2018 roku , wydanym w niniejszej sprawie , oddalono wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia .

Na wniosek P. P. przez tutejszym Sądem toczy się postępowanie o sygn. akt III Nsm 1150/17 o pozbawienie K. D. władzy rodzicielskiej nad córką .

(dowód : odpis zupełny aktu urodzenia, informacje, k. 5, 29, 31 , koperta k. 43, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki P. P.: protokół z rozprawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w

kopercie na k. 65 w czasie: 00:03:30 – 00:16:46, 00:18:23 – 00:20:26 protokół skrócony k. 62 – 63, dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III Nsm 1150/17) .

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, odpisu zupełnego aktu urodzenia małoletniej powódki, ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości , nie była także kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd przyznał również zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki P. P. w większości walor wiarygodności z uwagi na ich spójność, logikę i zbieżność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Nadto Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III Nsm 1150/17.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego , w trybie art 302 § 1 kpc , bowiem prawidłowo wezwany na termin rozprawy nie stawił się na nią bez odpowiedniego usprawiedliwienia, będąc prawidłowo pouczony o skutkach niestawiennictwa .

W niniejszej sprawie wydano wyrok zaoczny na podstawie przepisu art. 339§ 1 i § 2 k.p.c. - wobec nie zajęcia stanowiska w sprawie przez pozwanego .

Obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniej Z. P. opisywany jest przez artykuły 133 k.r.o. i 135 k.r.o. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza zaś treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidują także formę wykonania obowiązku alimentacyjnego, w całości lub w części w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Należy przy tym stwierdzić, iż pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego , pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują , w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd . Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiednio do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy – o czym wspomniano wyżej. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn niezaskądających na usprawiedliwienie. Chodzi tu o przypadki, w których osoba zobowiązana nie wykonuje wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, pracuje w niepełnym wymiarze godzin bądź też pracuje dorywczo.

Powództwo małoletniej powódki zasługiwało na uwzględnienie w całości . Należy przy tym jednocześnie zauważyć, że wskazane przez przedstawicielkę ustawową małoletniej Z. I. wydatki na tak malutkie dziecko (córka stron ma 7 miesięcy) w kwocie 1.000 zł , a także wynoszące 1.370 zł (koszty za marzec 2018 roku) oceniono na zawyżone, gdyż nie w każdym miesiącu są ponoszone wszystkie koszty wyszczególnione przez matkę dziewczynki, przykładowo koszty odpłatnych wizyt lekarskich razem z lekami po 300 zł za wizytę , nadto zasady doświadczenia życiowego i brak przedstawienia dowodów na wskazane wydatki przemawiały za powyższym .

Niezależnie od tego, wypada podkreślić, iż, zdaniem Sądu, koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą kwoty po około 700 – 800 złotych miesięcznie, które dotychczas w większości były ponoszone przez matkę (do grudnia 2017 roku pozwany przekazał kwoty po 500 złotych miesięcznie na utrzymanie córki). Należy zaakcentować, że matka dziecka swój obowiązek alimentacyjny wypełnia również poprzez osobiste starania o wychowanie i rozwój córki, stąd udział finansowy pozwanego w kosztach utrzymania dziecka powinien być wyższy tym bardziej, iż dotychczas nie widział dziecka, nie interesuje się jej losem i potrzebami, nie uczestniczy w jej wychowaniu. Poza kwotą 150 złotych przesłaną na święta, nie bierze udziału w życiu dziecka.

Obecnie matka małoletniej sprawuje bezpośrednią opiekę nad córką, zajmuje się jej wychowaniem, opieką na nią, zabezpiecza potrzeby mieszkaniowe, żywieniowe, uczęszcza z małoletnią na wizyty lekarskie, dba o jej prawidłowy rozwój.

Natomiast pozwany, od czasu rozstania się stron w marcu 2017 roku, w czasie gdy P. P. była jeszcze w ciąży z córką, a także po urodzeniu się małoletniej, nie interesuje się jej losem (od czasu narodzin nie widział córki, nie bierze żadnego udziału w jej życiu, nie uczestniczy w wychowaniu małoletniej, poza jednym prezentem na święta w formie pieniędzy w kwocie 150 zł), nie wspiera matki dziewczynki w zaspokajaniu potrzeb córki, w związku z czym jego obowiązek alimentacyjny nie jest wypełniany. W ocenie Sądu, pozwany posiada możliwości łożenia na utrzymanie córki kwoty po 500 złotych miesięcznie, bowiem pracuje jako kierowca zawodowy, jego dochody, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, w 2015 roku stanowiły kwotę 2.610,74 zł miesięcznie, a w 2016 roku kwotę 1.712,72 zł miesięcznie.

Ponieważ stopa życiowa dziecka nie może być niższa od stopy życiowej jego rodziców a pozwany posiada wyższe możliwości zarobkowe niż matka, dlatego i z tego powodu w większym zakresie powinien przyczyniać się do utrzymania córki.

Faktem jest, iż pozwany posiada również drugie, starsze dziecko – syna I., na którego musi łożyć świadczenia. Jednakże powyższe – przy ustalonych jego dochodach – nie ogranicza go w możliwości przyczyniania się finansowego do utrzymania małoletniej powódki. Natomiast ewentualne utrzymanie partnerki, z którą żyje i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, nie może mieć znaczenia na zasądzenie na rzecz małoletniej powódki alimentów.

Obecnie pozwany nie ma kontaktu i nie uczestniczy w osobistych staraniach o wychowanie małoletniej Z. I. (nie sprawuje opieki nad dzieckiem co wiąże się z poświęconym czasem na ten cel), a zatem również z tego względu powinien w większym stopniu finansowo partycypować w jej utrzymaniu. Z kolei przy starszym synu, przebywa po pracy razem z nim zamieszkując, więc w ten sposób również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec niego.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd doszedł do przekonania, iż kwota zasądzonych alimentów w wysokości 500 złotych - przy ustaleniu możliwości zarobkowych pozwanego oraz usprawiedliwionych potrzeb powódki (bowiem znajduje się w okresie intensywnego rozwoju psychofizycznego) - jest usprawiedliwiona okolicznościami sprawy. Sąd uznał, iż kwota ta nie jest wygórowana i pozwany powinien partycypować w tym zakresie w jej utrzymaniu. Tak zasądzona kwota odpowiada także usprawiedliwionym potrzebom powódki, również w odniesieniu do jej stanu zdrowia oraz aktualnej stopy życiowej jej rodziców. Nadto należy podkreślić, iż zasądzenie alimentów we wskazanej wyżej kwocie i tak nie zaspokaja wszystkich usprawiedliwionych potrzeb powódki, które musi mieć zaspokojone. W pozostałym zakresie potrzeby te nadal będzie zaspokajała jej matka, która w większości alimentuje córkę poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, kierując się powyższymi przesłankami, Sąd - na podstawie przepisów art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o. - zasądził od pozwanego K. D. na rzecz małoletniej powódki Z. P., alimenty w kwotach po 500 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 stycznia 2018 roku, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki P. P., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat i orzekł jak w punkcie I wyroku zaocznego.

Punkt II wyroku zaocznego zawiera rozstrzygnięcie o kosztach sądowych, które - na mocy przepisu art.13 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (opublikowanej j.t. Dz. U. z 2018 roku pod poz. 300) oraz art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. – nakazał ściągnąć od pozwanego , biorąc pod uwagę jego aktualną sytuację finansową , na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu), w kwocie 306 zł, na którą składają się opłata stosunkowa wynosząca 5% wartości przedmiotu sporu obliczona stosunkowo w takim zakresie w jakim pozwany przegrał proces (ojciec małoletniej powódki przegrał proces w 100%) w wysokości 300 zł oraz opłata kancelaryjna za klauzulę wykonalności 6 zł .

Na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., wyrokowi w części zasądzającej roszczenie tj. w punkcie I , nadano rygor natychmiastowej wykonalności (punkt III rozstrzygnięcia).